

Ustawa
z dnia 2008 r.
o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie
ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 7-14, art. 23, art. 24, art. 27 i art. 29 dotyczące wprowadzającego sprzęt stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.²⁾), z terytorium kraju do państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

2) w art. 3 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) import - przywóz sprzętu z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 127, poz. 880);”;

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1204 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1021.

„ 5a) punkt serwisowy – miejsce, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza polegająca na naprawach gwarancyjnych i pogwarancyjnych sprzętu;

5b) punkt skupu złomu – miejsce zbierania od osób fizycznych metali żelaznych i nieżelaznych oraz odpadów zawierających metale żelazne i nieżelazne;”;

d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) sprzęt - urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1.000 V dla prądu przemiennego oraz 1.500 V dla prądu stałego, zaliczone do grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy;”;

e) pkt 12 - 14 otrzymują brzmienie:

„12) wewnątrzwspólnotowe nabycie - przywóz sprzętu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;

13) wprowadzający sprzęt - przedsiębiorcę, który:

- a) produkuje i wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem,
- b) wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę,
- c) importuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia sprzętu;

14) wprowadzenie sprzętu do obrotu – odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie sprzętu, po raz pierwszy na terytorium kraju, w celu używania lub dystrybucji;

f) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

16) zbierający zużyty sprzęt - prowadzącego punkt zbierania zużytego sprzętu, w tym sprzedawcę detalicznego i sprzedawcę hurtowego, punkt serwisowy, punkt skupu złomu oraz gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych;”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Wprowadzenie sprzętu do obrotu następuje w dniu:

- 1) wydania sprzętu z magazynu - w przypadku sprzętu wyprodukowanego na terytorium kraju;
- 2) dopuszczenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju z przeznaczeniem na rynek krajowy - w przypadku importu sprzętu;

- 3) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie, a jeżeli faktura nie została wystawiona – w dniu przywozu sprzętu na terytorium kraju z przeznaczeniem na rynek krajowy z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;
- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „ Art. 4. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się ilości i masy sprzętu, który został:
- 1) wprowadzony do obrotu w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia,
 - 2) wyprodukowany na terytorium kraju
- a następnie wyeksportowany lub stał się przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.”;
- 5) w art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym sprzęt, składa wniosek, o którym mowa w art. 8 ust. 1, za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej albo za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą zawarł umowę, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;
- 6) w art. 8:
- a) w ust. 2 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, informację o masie poszczególnych rodzajów sprzętu, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który zamierza wprowadzić w danym roku oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;
 - c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który

nie zawarł takiej umowy – dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”;

7) w art. 12 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501), która może stanowić część kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorczych informacji o wynikach kontroli, o których mowa w art. 16 ust. 2, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, która może stanowić część kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami w Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczą dane, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem.”;

9) w art. 18:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w przypadku:”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wnosi zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.”;

10) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca, informację o złożonych zabezpieczeniach finansowych, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

11) w art. 20:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu, oraz nie wniósł opłaty produktowej, o której mowa w art. 64, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia opłaty produktowej, o której mowa w art. 64.

3. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2, wskazał, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu, lub wniesione przez wprowadzającego sprzęt zabezpieczenie finansowe jest wyższe niż opłata produktowa wskazana w rocznym sprawozdaniu o wysokości należnej opłaty produktowej, sporządzonym na podstawie art. 67, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt w wysokości wynikającej z różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 69.”;

12) w art. 22 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

13) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczenia na sprzęcie oznakowania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy. Oznakowanie określa, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być oznakowany w sposób umożliwiający identyfikację jego producenta.

3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być umieszczone w sposób wyraźny, czytelny i trwały.

4. Jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być umieszczone na opakowaniu zbiorczym, na instrukcji użycia lub na gwarancji sprzętu.”;

14) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.”;

15) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem ust. 3, może przekazać sprzedawcom detalicznym i sprzedawcom hurtowym informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

2. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1, stanowiące część ceny sprzętu, mogą zostać uwidocznione jako składnik tej ceny.

3. Wprowadzający sprzęt z grupy 1, określonej w załączniku nr 1 do ustawy, jest obowiązany przekazać na dokumencie sprzedaży informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmującą wszystkie koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

4 Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 3, stanowiące część ceny sprzętu, muszą być uwidocznione jako składnik tej ceny.”;

16) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągania minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, uwzględniając:

- 1) potrzebę osiągnięcia minimalnego poziomu zbierania w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok;
- 2) ilości wprowadzanego sprzętu do obrotu;
- 3) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki.

4. Poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych nie mogą przekraczać 60 % masy wprowadzonego sprzętu do obrotu w roku kalendarzowym, średnio dla wszystkich grup, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy. Poziom zbierania dotyczy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu grupy, do której należy sprzęt wprowadzany do obrotu przez wprowadzającego sprzęt.

5. Poziomy zbierania określone w ust. 2 nie dotyczą oprav oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90% masy wyrobu.

6. Wprowadzający sprzęt wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska liczy poziomy zbierania, o których mowa w ust. 2, w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym. Wprowadzający sprzęt, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, rozlicza poziomy zbierania, o których mowa w ust. 2, w stosunku do sprzętu wprowadzonego w tym roku kalendarzowym.”;

17) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe:

- 1) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju po dniu 13 sierpnia 2005 r.;
- 2) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli zużyty sprzęt jest zastępowany przez sprzęt tego samego rodzaju co sprzęt dostarczony przez tego wprowadzającego, przy czym finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania tego sprzętu może być również ponoszone przez jego użytkownika w zakresie określonym w umowie zawartej pomiędzy wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych i użytkownik tego sprzętu są obowiązani przekazywać zużyty sprzęt do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania, wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

18) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu;”;

19) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający sprzęt oblicza osiągnięte poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu na podstawie dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 50 ust. 1.”;

20) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania, wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 6, o zdolnościach przetwórczych umożliwiających przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1”,

d) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z którymi zawarł umowę, zawierającego:”;

21) w art. 37 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 1 oraz art. 42a ust. 1.”;

22) w art. 39 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zbierający zużyty sprzęt, z wyjątkiem sprzedawcy detalicznego i sprzedawcy hurtowego, jest obowiązany przekazać wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, na terytorium którego działa, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu;”;

23) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu.”;

24) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych są obowiązani do:

- 1) informowania, w sposób określony w art. 25 ust. 2 i 4, dokonujących zakupu sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa odpowiednio w art. 25 ust. 1 i 3, jeżeli taką informację uzyskali od wprowadzającego sprzęt;
- 2) umieszczenia w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;
- 3) sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wraz z dołączoną informacją, o której mowa w art. 22 ust. 1, i oznakowanego zgodnie z art. 23.

25) Po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany, w przypadku, gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub koszty naprawy przekraczają wartość sprzętu, do nieodpłatnego przyjęcia tego zużytego sprzętu.

2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.”;

26) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 33 ust. 1, ma obowiązek co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.

2. Prowadzący zakład przetwarzania po przyjęciu zużytego sprzętu jest obowiązany do niezwłocznego usunięcia składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy.”;

27) w art. 45 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

28) w art. 46 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

29) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6.

2. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

3. Odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu nieprzekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.”;

30) w art. 50:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany, w terminie do dnia 20 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 20 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, wydać wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę dotyczącą przetwarzania odpadów, zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawierające następujące informacje:”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że odzysk lub recykling odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.”;

31) w art. 51 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania zawierającego informacje o:”;

32) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające recykling na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do recyklingu, w terminie do dnia 10 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 10 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku.”;

33) w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do innych niż recykling procesów odzysku, w terminie do dnia 10 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 10 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku.”;

34) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.”;

35) w art. 57:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może przejąć obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 4, 7 i 8, art. 9 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1, art. 21-23, art. 25, art. 26 i art. 32 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się w przypadku przejmowania obowiązków od przedsiębiorcy zagranicznego.

5. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wchodzi w prawa i obowiązki wprowadzającego sprzęt w danej grupie, określonej zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy, na podstawie zawartej z nim umowy.

6. Sprawozdania przedkładane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wynikające z przejętych od wprowadzających sprzęt obowiązków mogą zawierać zbiorcze dane dotyczące

wszystkich wprowadzających sprzęt, od których obowiązki te zostały przejęte, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt, od którego przejęła obowiązki.”;

36) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. Użyte w przepisach niniejszego rozdziału wyrażenie „edukacja ekologiczna” oznacza wszelkie działania mające na celu podniesienie świadomości społecznej związanej z potrzebą ochrony środowiska przed negatywnym wpływem odpadów w postaci zużytego sprzętu, kierowane do użytkowników sprzętu, a w szczególności: akcje informacyjne, materiały informacyjne i szkoleniowe, wspieranie realizacji programów szkolnych i dydaktycznych, szkolenia, sympozja, seminaria, publikacje, konkursy, badania naukowe, organizowanie imprez masowych.”;

37) w art. 58 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznacza na edukację ekologiczną co najmniej 2% swoich przychodów. Wydatki poniesione na ten cel przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego muszą być udokumentowane.”;

38) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Jeżeli wprowadzający sprzęt zakończył działalność gospodarczą, lub umowa, o której mowa w art. 57, została wypowiedziana lub rozwiązana, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która przejęła od niego obowiązki na podstawie umowy, jest obowiązana pokryć koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz unieszkodliwiania zużytego sprzętu.”;

39) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązki ponownie obciążają wprowadzającego sprzęt w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 4 oraz art. 67 ust. 1, za okres od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub

ogłoszenia upadłości do końca roku kalendarzowego lub do dnia przejęcia obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

40) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 27 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jest obowiązany do wpłacania opłaty produktowej, obliczanej odrębnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

1) odzysku,

2) recyklingu

- dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 2, jest obowiązany do wpłacania opłaty produktowej, dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wniósł zabezpieczenie finansowe na dany rok kalendarzowy następuje zgodnie z art. 20. W przypadku, gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomów zbierania, poziomu odzysku i poziomu recyklingu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 18 ust. 1, wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany wpłacić obliczoną różnicę pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.”;

41) w art. 65:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio zbierania, odzysku albo recyklingu zużytego sprzętu.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku osiągnięcia przez wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych minimalnego rocznego poziomu zbierania w wysokości:

1) w 2009 r.:

a) do 25% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100% należnej opłaty produktowej,

- b) powyżej 25% do 35% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75% należnej opłaty produktowej,
- c) powyżej 35% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10% należnej opłaty produktowej;

2) w 2010 r.:

- a) do 35% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100% należnej opłaty produktowej,
- b) powyżej 35% do 50% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75% należnej opłaty produktowej,
- c) powyżej 50% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10% należnej opłaty produktowej;

3) w 2011 r.:

- a) do 50% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100% należnej opłaty produktowej,
- b) powyżej 50% do 75% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75% należnej opłaty produktowej,
- c) powyżej 75% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10% należnej opłaty produktowej;

4) w 2012 r.:

- a) do 75% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100% należnej opłaty produktowej,
- b) powyżej 75% do 100% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75% należnej opłaty produktowej.”.

42) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania, zawierającego odrębnie dla poszczególnych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy informację o wysokości należnej opłaty produktowej, do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;

43) w art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt nie dokonał wpłaty opłaty produktowej albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której ustala wysokość należnej opłaty produktowej.”;

44) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. Kto, wbrew przepisowi art. 5, przeprowadza demontaż zużytego sprzętu poza zakładem przetwarzania, podlega karze grzywny w wysokości od 2 000 zł do 100 000 zł.

45) w art. 72:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”,

b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) wbrew przepisowi art. 31 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, i unieszkodliwianiu lub sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu albo składa sprawozdania nierzetelne,

7) wbrew przepisowi art. 32 ust. 1 i 3, nie prowadzi dodatkowej ewidencji oraz nie przechowuje jej przez wymagany okres albo prowadzi te czynności nierzetelnie,”

c) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wbrew przepisowi art. 33 ust. 4, nie przekazuje wykazu zakładów przetwarzania, z którymi ma zawartą umowę albo przekazuje nierzetelne informacje”;

46) w art. 75:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 38, nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru,

2b) wbrew przepisowi art. 39, nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji o prowadzonej działalności,”

47) w art. 76 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

48) w art. 77:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, nie przyjmuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt albo przyjmuje zużyty sprzęt odpłatnie,”

c) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, nie usuwa składników niebezpiecznych, materiałów lub części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy,”;

49) w art. 78 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

50) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który prowadzi sprzedaż sprzętu pochodzącego od wprowadzającego sprzęt niezarejestrowanego w rejestrze, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 5.000.000 zł.

3. Wprowadzający sprzęt, który wbrew przepisowi art. 18 ust. 1, nie dopełnia obowiązku wniesienia zabezpieczenia finansowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

4. Wprowadzający sprzęt, który wbrew przepisom art. 25 ust. 3 nie przekazuje na dokumencie potwierdzającym sprzedaż kupującemu, informacji o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

5. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wbrew przepisowi art. 27, nie organizuje i nie finansuje odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

6. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wbrew przepisowi art. 29, nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

7. Wprowadzający sprzęt określony w grupie 5, rodzaje 2-5, w załączniku nr 1 do ustawy, który wbrew przepisowi art. 34, nie dopełnia obowiązku przekazania, w drodze umowy, organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązków określonych w ustawie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

8. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który wbrew przepisowi art. 41 pkt 1 nie informuje w sposób określony w art. 25 ust. 2 i 4, dokonujących zakupu sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa odpowiednio w art. 25 ust. 1 i 3, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

9. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która wbrew przepisowi art. 58 ust. 3, nie dopełnia obowiązku przeznaczenia co najmniej 2% swoich przychodów na edukację ekologiczną, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10.000 zł do 1.000.000 zł.

10. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-9 wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

11. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1-9, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, a w szczególności masę sprzętu, którą wprowadzający sprzęt wprowadził na rynek krajowy.

12. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-9, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

13. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1-9, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

51) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. Przepisy art. 25 ust. 1 – 2 stosuje się do dnia 13 lutego 2011 r.”;

52) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. Przepisy art. 25 ust. 3 – 4 stosuje się do dnia 13 lutego 2013 r.”;

53) w załączniku nr 1 do ustawy:

a) w grupie 4 nazwa rodzaju 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Pozostałe produkty lub urządzenia do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnały lub technologie przesyłu dźwięku i obrazu inne niż telekomunikacyjne”,

b) nazwa grupy 8 otrzymuje brzmienie:

„Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów”,

c) w grupie 8 nazwa rodzaju 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sprzęt laboratoryjny do diagnostyki *in vitro*”,

d) w grupie 8 nazwa rodzaju 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Pozostałe urządzenia do wykrywania, zapobiegania, monitorowania, leczenia, łagodzenia przebiegu choroby, urazów lub niepełnosprawności”;

e) w grupie 9 nazwa rodzaju 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urządzenia pomiarowe, ważące lub do nastawu używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny”;

54) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) oleje ze sprężarek.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042 i Nr 180 poz. 1495) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6a lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”.

Art. 3. Wprowadzający sprzęt wpisani do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, są obowiązani do złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru zawierającego informację, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. e, ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. 1. Do zabezpieczenia finansowego wniesionego na 2007 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Środki pochodzące z zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt na 2006 r. i 2007 r., przeznaczone decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

UZASADNIENIE

Celem ustawy jest wprowadzenie niezbędnych zmian do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), mających na celu przede wszystkim pełną transpozycję dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003 r., str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359) oraz wypełnienia zapisów Krajowego planu gospodarki odpadami 2010.

Jednym z obowiązków zawartych w dyrektywie 2002/96/WE jest osiągnięcie przez Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 2006 r., a przez Polskę do dnia 31 grudnia 2008 r. (ze względu na otrzymaną derogację decyzją Komisji 2004/486/WE z dnia 26 kwietnia 2004r. przyznającą Cyprowi, Malcie i Polsce pewne tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. U. L 162 z 30.4.2004, str. 114—115)) poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w ilości 4 kg/mieszkańca/rok.

Wobec powyższego w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 zostało wyznaczone dla Ministra Środowiska zadanie przeprowadzenia w 2007 r. procesu legislacyjnego zmiany ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w kierunku wprowadzenia poziomu zbierania wyrażonego jako odsetek masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego na rynek w poprzednim roku kalendarzowym.

Pozostałe zmiany wynikają z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania przepisów ustawy.

Należało przede wszystkim uprościć i zmniejszyć liczbę sprawozdań, które przedsiębiorcy byli obowiązani dostarczać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. Z tego względu zmniejszono częstotliwość przekazywania sprawozdań z kwartalnego na półroczny. Przesunięto również termin składania rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Ministrowi Środowiska z 30 kwietnia na 30 czerwca każdego roku ze względu na szeroki zakres danych, jaki musi być przeanalizowany.

Trzecim dużym pakietem zmian jest zwiększenie odpowiedzialności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Obecnie, przejmując obowiązki od

wprowadzających sprzęt, organizacje odzysku będą również miały taką samą odpowiedzialność jak wprowadzający sprzęt.

Art. 1 projektu ustawy określa zmiany dokonane w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 1

Zmiana art. 2 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wynika z treści dyrektywy 2002/96/WE, która nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek objęcia przepisami prawa krajowego również tych przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu wszelkich środków porozumiewania się na odległość, a nie tylko za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych, tak jak określono w pierwotnej wersji ustawy.

W art. 3 ust. 1 dokonano zmian polegających na dodaniu nowego pkt 4a podającego definicję przedsiębiorcy. Wyjaśnienie takie wydaje się być niezbędne, gdyż wiele podmiotów, w szczególności zagranicznych, nie wiedziało jakie są ich obowiązki i czy obowiązują ich przepisy ustawy jako wprowadzających sprzęt, czy też obowiązek ten należy do ich przedstawicieli znajdujących się na terenie Polski.

Dokonano również zmiany definicji wprowadzającego sprzęt, gdyż z obecnej definicji wynika, że wprowadzającym sprzęt jest przedsiębiorca, który produkuje i sprzedaje pod własnym oznaczeniem sprzęt, a więc nie jest wprowadzającym sprzęt przedsiębiorca, który produkuje i nie sprzedaje sprzętu, lecz na przykład wprowadza wyprodukowany przez siebie sprzęt do obrotu w drodze leasingu. Umowa leasingu nie jest umową sprzedaży, a więc w tym przypadku nie zostają spełnione przesłanki do uznania przedsiębiorcy za wprowadzającego sprzęt. Dystrybucja sprzętu z wykorzystaniem umowy leasingu nie jest rzadkością w obrocie handlowym, dlatego też dokonano korekty definicji wprowadzającego sprzęt w taki sposób, że wprowadzającym sprzęt będzie ten przedsiębiorca, który „wprowadza sprzęt do obrotu”, a więc zgodnie z nową definicją zamieszczoną w projekcie ustawy odpłatnie albo nieodpłatnie udostępnienia sprzęt, po raz pierwszy na terytorium kraju, w celu używania lub dystrybucji. Jednocześnie, aby zapewnić spójność ze zmienioną definicją wprowadzającego sprzęt oraz nowo wprowadzoną definicją wprowadzenia sprzętu do obrotu, dokonano zmian w definicji importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia.

Ponadto dokonano korekty w definicji sprzętu. Zmieniono wyrażenie prąd zmienny na prąd przemienny, gdyż jest to prawidłowe określenie, używane w branży.

Zmieniona została również definicja zbierającego zużyty sprzęt poprzez dodanie punktów serwisowych i punktów skupu złomu. Zdecydowano się na rozszerzenie listy

podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu o miejsca, w których naturalnie pojawia się zużyty sprzęt. W punktach serwisowych zużyty sprzęt będzie powstawał w przypadku, gdy oddawane przez użytkownika urządzenie do naprawy, z różnych względów, nie będzie mogło zostać naprawione. Natomiast punkty skupu złomu zostały włączone do grupy podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu ze względu na istniejące obserwacje i szacunki, z których wynika, że obecnie są głównym miejscem, do którego zużyty sprzęt, w szczególności wielkogabarytowy sprzęt gospodarstwa domowego, trafia.

Zmiana definicji zbierającego zużyty sprzęt wymagała również określenia co rozumiemy poprzez punkty serwisowe i punkty skupu złomu. Wobec czego zaproponowanie dodanie do art. 3 ust. 1 pkt 5a i 5b zawierających definicje ww. pojęć.

Zmieniona treść art. 4 określa sytuacje, w których masy sprzętu nie wlicza się do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zmiany rozdziału 2

Do art. 7 ustawy dodano ust. 4 traktujący o sposobie rejestracji przedsiębiorców zagranicznych. Przedsiębiorca zagraniczny będzie obowiązany do dokonania rejestracji poprzez przedstawiciela ustanowionego na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095), bądź, w przypadku braku przedstawiciela, poprzez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zarejestrowaną przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zmiany te zostały wprowadzone, gdyż z dotychczasowych przepisów nie wynikało, czy w ogóle możliwe jest zarejestrowanie podmiotu zagranicznego, który nie ustanowił w Polsce przedstawiciela na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Zmiana art. 8 polega przede wszystkim na zobowiązaniu, poprzez zmianę ust. 2 pkt 1 lit. e, wszystkich wprowadzających sprzęt, którzy podpisali umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, do przekazania kopii takiej umowy do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ). Obecnie taki obowiązek mają tylko wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jednak niektórzy wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych również podpisują umowy z organizacjami odzysku, aby przekazać im obowiązki, dlatego też w takim przypadku powinni przekazać kopię umowy do GIOŚ. Konsekwentnie dokonano również zmiany w ust. 8 przedmiotowego artykułu.

W art. 8 dodano również nowy ust. 2a, który określa konsekwencje złożenia niekompletnego wniosku o wpis do rejestru GIOŚ, co stanowi doprecyzowanie dotychczas obowiązujących przepisów ustawy.

W art. 12 określono, że prowadzony przez GIOŚ rejestr może stanowić część kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami. Zmiana ta wynika z prowadzonych obecnie prac nad ujednoliceniem systemu rejestracji przedsiębiorców i ustanowienia jednej bazy danych dotyczącej gospodarowania wszystkimi rodzajami odpadów. Prace te mają na celu przede wszystkim zmniejszenie obciążeń biurokratycznych ciążących na przedsiębiorcach. Podobne zmiany wprowadzono w art. 15 ust. 3.

W art. 15 uzupełniono ust. 1 o brakujące przepisy odnoszące się do sprawozdań, natomiast w ust. 5 wydłużono termin przekazania sprawozdania z GIOŚ do Ministerstwa Środowiska. Okres ten został wydłużony ze względu na fakt, że sprawozdania od przedsiębiorców mają spływać do GIOŚ do końca marca każdego roku i potrzebny jest odpowiedni czas na przeanalizowanie obszernego materiału.

Zmiany rozdziału 3

Zmiany dokonane w rozdziale 3 o zabezpieczeniach finansowych dotyczą zarówno daty uiszczania zabezpieczenia, jak i przeznaczenia zabezpieczenia finansowego. W dotychczas obowiązującej ustawie nie był wskazany termin wnoszenia zabezpieczenia i powodowało to wiele problemów, w szczególności z uzyskiwaniem przez wprowadzających sprzęt ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i gwarancji bankowej. Obecnie zaproponowano termin wnoszenia takiego zabezpieczenia do końca czerwca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy.

Zmiany dokonane w art. 19 pozwalają GIOŚ na otrzymanie informacji od Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który z wprowadzających sprzęt dokonał zabezpieczenia finansowego.

Ponadto zmiany w art. 20 określają sposób rozliczenia zabezpieczenia finansowego. Proponuje się, aby w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, przeznaczać wpłacane zabezpieczenie finansowe na pokrycie opłaty produktowej.

Zmiana ust. 2 oraz 3 art. 20 obecnie obowiązującej ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ma zapewnić spójność przepisów o zabezpieczeniu

finansowym z przepisami o przedawnieniu zobowiązań z tytułu opłaty produktowej oraz zakazu orzekania dwa razy w tym samym przedmiocie - w tym przypadku w zakresie sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu - raz na podstawie art. 20 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a innym razem na podstawie art. 69 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 4

W art. 22 wykreślono obowiązek przekazywania użytkownikom informacji o masie wprowadzanego sprzętu. Był to przepis wykraczający poza przepisy dyrektywy i stwarzał problemy w realizacji.

Art. 23 zmieniono w taki sposób, żeby wprowadzający sprzęt był odpowiedzialny za umieszczenie na sprzęcie oznakowania umożliwiającego identyfikację jego producenta. Ponadto określono, że symbol przekreślonego pojemnika na odpady oznacza, że dany sprzęt został wprowadzony po 13 sierpnia 2005 r. Przepisy te wynikają wprost z dyrektywy 2002/96/WE i wymagały uregulowania w prawodawstwie krajowym.

Zmiany w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1 pkt 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 mają na celu zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorców, dlatego też dla wszystkich rodzajów sprawozdań określono jeden termin składania sprawozdań do GIOŚ i zmniejszono ich liczbę z czterech do dwóch w ciągu roku – do 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do 30 stycznia od lipca do grudnia.

W art. 24 ust. 1 zrezygnowano również z wymagania przedstawiania rodzaju i masy baterii i akumulatorów w sprawozdaniu o masie wprowadzonego sprzętu, ze względu na przygotowywaną transpozycję dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG. Przepis ten wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2010 r., tak aby możliwe było uzyskanie informacji za rok 2008.

Ze względu na wielorakość interpretacji przepisu o uwidocznianiu kosztów gospodarowania odpadami jako oddzielnego elementu ceny wskazano w ust. 2 art. 25, że stanowi on część ceny, a nie dodatkową opłatę pobieraną przy zakupie sprzętu. Do art. 25 dodano również ust. 3 – 4, które dla wprowadzających sprzęt z grupy 1 (Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego) wymienionej w załączniku nr 1 do ustawy, wprowadzają obligatoryjnie obowiązek pokazywania kosztów gospodarowania odpadami. Przepis ten będzie obowiązywać do 13 lutego 2013 r., zgodnie z przepisami dyrektywy 2002/96/WE. Przepis ten został obligatoryjnie wprowadzony tylko dla grupy 1 ze względu na dłuższy okres, w którym koszty gospodarowania odpadami mogą być pokazywane, jak

również ze względu na problemy ze zbieraniem zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu określonego w grupie 1. Jednocześnie wprowadzono odpowiednie zmiany do przepisów przejściowych w art. 95, tak aby odzwierciedlały obecne brzmienie art. 25.

Największą zmianą w ustawie jest nowe brzmienie art. 27. Wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia określającego obligatoryjne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu. Wprowadzenie takiego obowiązku wynika z dyrektywy 2002/96/WE, która określiła, że państwa członkowskie mają zapewnić osiągnięcie poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok. Polska ma wywiązać się z nałożonego obowiązku do końca 2008 r. Natomiast fakt wprowadzenia upoważnienia dla właściwego ministra do wydania rozporządzenia w tej sprawie wynika z charakterystyki rynku, który podlega ciągłym zmianom. Określono przy tym, że poziom zbierania zużytego sprzętu nie może przewyższać średnio 60% masy wprowadzanego sprzętu. Liczenie poziomów zbierania będzie odnosić się do masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym. Wynika to z faktu, że realne dane określające, ile sprzętu zostało wprowadzone w konkretnym roku są dostępne dopiero w pierwszym kwartale następnego roku, wobec czego łatwiej jest określić przedsiębiorcom własne obowiązki. Wyjątkiem jest rozliczenie pierwszego roku przez wprowadzającego rozpoczynającego swoją działalność, w tym przypadku podstawą do obliczenia jest masa sprzętu wprowadzana w danym roku.

Określono również, że poziomy zbierania nie dotyczą opraw oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90% masy wyrobu. Wynika to z faktu, że oprawy takie zwykle w ogóle nie są wymieniane przez użytkowników.

W art. 29 dodano nowy ust. 2, który ustanawia obowiązek przekazywania zużytego sprzętu do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania wpisanego do rejestru GIOŚ.

W art. 32 ust. 2 doprecyzowano, że wprowadzający sprzęt oblicza poziomy zbierania, odzysku i recyklingu na podstawie dodatkowej ewidencji i zaświadczeń o zużytym sprzęcie, przekazywanych mu przez prowadzącego zakład przetwarzania.

W art. 33 połączono w ust. 1 uprzednie ust. 1 i 2 oraz zastąpiono obowiązek zapewnienia sieci obowiązkiem zawarcia umów z zakładami przetwarzania, wpisanymi do rejestru prowadzonego przez GIOŚ, o zdolnościach przetwórczych umożliwiających przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.

Rozdział 5 pozostał bez zmian.

Zmiany rozdziału 6

Zmiany dokonane w rozdziale 6, określającym obowiązki zbierającego zużyty sprzęt, odnoszą się do rozszerzonej listy podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu.

Ze względu na fakt, że do zbierania zużytego sprzętu zostali zobowiązani prowadzący punkty skupu złomu, a w praktyce płacą one osobom przynoszącym odpady, zmieniono art. 37 pkt 2, w taki sposób, że zbierający zużyty sprzęt są obowiązani do co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych. Poprzednie brzmienie przepisu nie pozwalało wyłącznie na nieodpłatne przyjmowanie zużytego sprzętu.

Ponadto zwolniono sprzedawców detalicznych i hurtowych, w art. 39, z obowiązku przekazywania informacji wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta o prowadzonej działalności. Mieszkańcy znają okoliczne miejsca sprzedaży i taka informacja nie jest niezbędna. Dostosowano również do zmian w art. 25 przepisy art. 41.

Dodano również art. 42a, który określa przypadki, w których punkty serwisowe są obowiązane odebrać od użytkownika zużyty sprzęt. Taka sytuacja miałaby miejsce w momencie, gdy koszt naprawy przekraczałby wartość nowego urządzenia, lub gdy naprawa sprzętu byłaby niemożliwa ze względów technicznych.

Zmiany rozdziału 7

W rozdziale 7, określającym obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania, dokonano jednej ważnej zmiany, dotyczącej sposobu wydawania zaświadczenia o zużytym sprzęcie dla wprowadzającego sprzęt. Zaświadczenia te dotychczas były wydawane co kwartał, obecnie proponuje się wydawanie zaświadczeń raz na pół roku, gdyż taki okres rozliczeniowy obowiązuje wszystkie podmioty wpisane do rejestru. Ponadto określono w art. 44, że prowadzący zakład przetwarzania, który podpisał umowę z organizacją odzysku, ma obowiązek przyjąć nieodpłatnie zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych. Zmiany te wynikły z faktu, że zbierający zużyty sprzęt mieli obowiązek nieodpłatnego odbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od użytkowników, a jednocześnie zakłady przetwarzania miały możliwość pobierania opłaty za przyjmowane odpady. W takiej sytuacji zbierający zużyty sprzęt ponosili koszty, nie mając żadnych dochodów.

Dokonano również zmiany w art. 47, który uzupełniono o przepis mówiący, że prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

Zmiany rozdziału 8

W rozdziale 8 dokonano podobnych – jak w rozdziale 7 - zmian w terminach przekazywania zaświadczeń potwierdzających recykling i inne niż recykling formy odzysku.

Zmiany rozdziału 9

Najważniejszą zmianą w rozdziale 9, odnoszącym się do organizacji odzysku, jest zrównanie jej w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt w chwili, gdy zawierana jest pomiędzy nimi umowa. Umowa taka byłaby podpisywana na wykonywanie obowiązków związanych z konkretną grupą sprzętu umieszczaną na rynku przez danego przedsiębiorcę. Zmiana ta wynika z faktu, że na podstawie dotychczasowych przepisów organizacje odzysku nie miały takich samych obowiązków, jak ci przedsiębiorcy, którzy rozliczali się samodzielnie.

Do art. 57 dodano m.in. ust. 6 i 7, które dokładnie określają, które ze sprawozdań przekazywanych do GIOŚ, organizacje odzysku mogą składać łącznie za wprowadzających sprzęt, z którymi podpisali umowy, a które z nich nadal muszą być składane oddzielnie dla każdego wprowadzającego. Dodanie przepisu wynika z wielu niejasności, które się pojawiły w przypadku przekazywania sprawozdań przez organizacje odzysku.

Ponadto określono, że w przypadku podpisywania umowy z przedsiębiorcą zagranicznym nie obowiązują przepisy ust. 3, gdyż wówczas organizacja odzysku nie miałaby możliwości zarejestrowania takiego podmiotu.

Dodano również art. 57a, który określa co oznacza wyrażenie „edukacja ekologiczna” używane w akcie prawnym. Dodanie takiej definicji jest niezbędne, gdyż w wyniku zmian wprowadzonych do art. 58 określającego jakie środki muszą organizacje odzysku przeznaczyć na edukację ekologiczną, należało określić jak rozumiana jest edukacja.

Ze względu na fakt, że do chwili obecnej organizacje odzysku nie poświęcają większej uwagi obowiązkowi prowadzenia edukacji ekologicznej, w art. 58 określono, że organizacja odzysku jest obowiązana przeznaczać na cele edukacji ekologicznej 2% swoich przychodów, które muszą być udokumentowane.

Zmiany art. 62 i art. 63 zostały wprowadzone w konsekwencji zmian wprowadzonych w art. 57.

Zmiany rozdziału 10

W rozdziale 10, odnoszącym się do opłat produktowych zmiany polegają głównie na dodaniu opłat produktowych za nieosiągnięcie poziomu zbierania oraz określenia, w jaki sposób rozlicza się wprowadzającego sprzęt, który dokonał wcześniej wpłaty zabezpieczenia finansowego, która jest niższa niż należna opłata produktowa. Zmiany te wynikają z wprowadzenia obowiązkowych poziomów zbierania, jak i przeznaczania środków z

zabezpieczeń finansowych na opłatę produktową. Ponadto, aby zminimalizować skutki finansowe dla wprowadzających sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wynikające z określenia obligatoryjnych poziomów zbierania wprowadzono w art. 65 ust. 3 degresywny system opłat produktowych. Określono, że w 2009 r., czyli pierwszym roku obowiązywania poziomów zbierania, w przypadku osiągnięcia do 25% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt będzie obowiązany wpłacić 100% należnej opłaty produktowej. Jeżeli wprowadzający sprzęt osiągnie od 25% do 35% wyznaczonego poziomu zbierania wówczas będzie obowiązany do wpłacenia 75% należnej opłaty produktowej. Natomiast w przypadku osiągnięcia powyżej 35% wyznaczonego poziomu zbierania będzie obowiązany wpłacić jedynie 10% należnej opłaty produktowej. W latach następnych progi poziomu zbierania, od którego będzie obowiązek wpłacania pełnej, należnej opłaty produktowej będą rosły aż do roku 2012.

Zmiany rozdziału 11

Zmiany wprowadzone w tym rozdziale uzupełniają luki w dotychczas obowiązującej ustawie i dają podstawy Inspekcji Ochrony Środowiska do wyznaczania kar za często występujące naruszenia prawa.

W art. 70 zdecydowano się podnieść karę grzywny za prowadzenie demontażu poza zakładami przetwarzania, ponieważ w ustawie określa wymagania jakie zakład przetwarzania musi spełniać i zwykle nakłady, które przedsiębiorca musi ponieść na dostosowanie prowadzonego zakładu są dużo wyższe niż dotychczasowe kary grzywny za naruszenie tych przepisów. Dlatego też podniesiono minimalną karę grzywny na 2 000 zł, a maksymalną na 100 000 zł.

Z tego względu w art. 72 odnoszącym się do kar grzywny dla wprowadzających sprzęt dodano sankcje za brak prowadzenie dodatkowej ewidencji oraz brak przekazywania wykazu zakładów przetwarzania, z którymi wprowadzający sprzęt ma podpisaną umowę.

W art. 75 wyznaczono nowe sankcje za brak przekazywania zebranego zużytego sprzętu do zakładu przetwarzania i brak przekazywania informacji o prowadzonej działalności do wójta, burmistrza bądź prezydenta miasta. Dla czynów tych przewidziano karę grzywny, gdyż nie stanowią poważnego wykroczenia.

Poważniejsze zmiany dotyczą art. 80 określającego kary pieniężne. W projekcie ustawy organizacja odzysku została zrównana w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt, dlatego zrezygnowano z ustępu, nakładającego kary na organizację odzysku za niewywiązywanie się z niektórych obowiązków, gdyż obecnie kary przewidziane dla wprowadzającego sprzęt obowiązują również organizację odzysku. Przewidziano jednak karę

dla organizacji odzysku w zakresie niewywiązywania się z obowiązku prowadzenia edukacji ekologicznej, gdyż jest to bardzo istotny element tworzenia systemu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, przy czym ustalono kary dla organizacji odzysku na poziomie dwa razy większym niż dla wprowadzającego sprzęt.

Uzupełniono również przepisy o kary nakładane na wprowadzających sprzęt w przypadku braku wpłaty zabezpieczenia finansowego oraz na wprowadzającego sprzęt z grupy 5, rodzaje 2-5, gdy nie podpisze umowy z organizacją odzysku.

Jednocześnie określono kary dla wprowadzających sprzęt z grupy 1, którzy wbrew przepisom nie przekazują informacji o kosztach gospodarowania odpadami, jak również dla sprzedawców detalicznych i hurtowych, którzy taką informację dostaną od wprowadzającego sprzęt.

Zwiększono również karę dla wprowadzającego sprzęt, który nie rejestruje się w rejestrze prowadzonym przez GIOŚ do 5.000.000 zł, ze względu na fakt, że kara w wysokości 500.000 zł w niektórych przypadkach jest dużo niższa niż nakłady finansowe, które wprowadzający sprzęt musi zainwestować w budowę systemu gospodarowania zużytym sprzętem. Przeniesiono również z kar grzywny do kar pieniężnych przypadki, w których wprowadzający sprzęt nie organizuje i nie finansuje odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Ponadto określono, od jakich czynników powinna być uzależniona wysokość nakładanej kary. Brak takich przepisów powodował trudności w wydawaniu decyzji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, gdyż nie mógł on odpowiednio uzasadnić wydanej decyzji.

Zmiany w załącznikach do ustawy

Dokonano drobnych zmian w załącznikach do ustawy polegających na zmianie brzmienia nazwy rodzaju 8 w grupie 4, ze względu na błędne tłumaczenie z dyrektywy 2002/96/WE, dodaniu w załączniku nr 1 w grupie 9 w nazwie rodzaju 4 brakującego przecinka oraz dodaniu do listy składników, które należy usunąć ze zużytego sprzętu, znajdującej się w załączniku nr 3, oleju ze sprężarek. Ponadto dostosowano terminologię w grupie 8 do stosowanego w stosowanej w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (dz. U. Nr. 93, poz. 896, z późn. zm.).

W art. 2 projektu ustawy wprowadzono przepisy dokonujące zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.). Ze względu na fakt, że w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i

elektronicznym zrezygnowano z obowiązkowego informowania władz gminy lub miasta przez sprzedawców detalicznych i hurtowych o prowadzeniu przez nich zbierania zużytego sprzętu należy również zrezygnować z obowiązkowego przedstawiania mieszkańcom informacji o punktach sprzedaży sprzętu, który to obowiązek został określony w art. 3 w ust. 2 pkt 6b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 3 ustanowiono przepisy przejściowe dla wprowadzających sprzęt wpisanych już do rejestru, w przypadku uzupełniania przez nich obowiązku podania do GIOŚ informacji o umowie z organizacją odzysku. Podmioty te będą miały trzy miesiące od daty wejścia w życie ustawy na uzupełnienie danych.

Art. 4 określa, że do zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt na rok 2007 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Wynika to z faktu, że zabezpieczenia finansowe wnoszone na rok 2007 będą rozliczane po wejściu w życie projektowanej ustawy, czyli gdy będą już obowiązywały nowe zasady rozliczania zabezpieczeń finansowych.

Dotychczasowe przepisy przewidywały, że w przypadku, gdy wprowadzający sprzęt nie wywiąże się z nałożonych na niego obowiązków wniesione przez niego zabezpieczenie finansowe będzie przeznaczone na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, lub unieszkodliwiania zużytego sprzętu. Natomiast obecnie wprowadzane zmiany przewidują, że w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, wpłacone zabezpieczenie finansowe przeznaczone będzie na pokrycie opłaty produktowej.

Ze względu na fakt, że zasady rozliczania wpłacanych zabezpieczeń finansowych znacznie się zmieniają należało uniknąć sytuacji, kiedy wprowadzający sprzęt, którzy wnieśli zabezpieczenie finansowe na 2007 r. musieliby stosować metody określone w nowelizacji ustawy. Dlatego też wprowadzono przepis przejściowy mówiący, że do wprowadzających sprzęt, którzy wnieśli zabezpieczenie finansowe na 2007 r., będą stosować się przepisy dotychczasowe. Ze względu na fakt, że przepisy dotyczące opłat produktowych wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., wprowadzono w art. 4 projektu ustawy przepis mówiący, że środki pochodzące z zabezpieczeń finansowych wniesionych na rok 2006 i rok 2007 przeznaczonych decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Przepisy ustawy wejdą w życie w 2008 r., oprócz przepisu, w którym rezygnuje się z podawania w sprawozdaniu masy baterii i akumulatorów stosowanych w danym sprzęcie,

które wprowadzający sprzęt powinien przedstawiać GIOŚ, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. (art. 5 projektu ustawy).

Zarejestrowano dwa zgłoszenia podmiotów, które wyraziły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy zgłosili jednocześnie w dniu 6 czerwca 2007 r. CECED Polska – członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD Związek Pracodawców oraz Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- podmioty biorące udział w systemie gospodarowania zużytym sprzętem;
- wprowadzających sprzęt;
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska.

2. Wyniki konsultacji

Projekt ustawy, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 45 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) został poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowej ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Lista podmiotów, do których projekt ustawy został przesłany w ramach konsultacji społecznych zamieszczono poniżej:

- 1) Wojewodowie;
- 2) Marszałkowie Województw;
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 5) NSZZ „Solidarność”;
- 6) OPZZ;
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych;
- 8) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 9) Polski Klub Ekologiczny ;
- 10) Instytut na Rzecz Ekorozwoju ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa;
- 11) Biuro Wspierania Lobbingu Ekologicznego ul. Raszyńska 32/44, 02-026 Warszawa;
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław;

- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych, ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice;
- 14) Stowarzyszenie Forum Opakowań Szklanych, ul. Mariensztat 8, 00-302 Warszawa;
- 15) Stowarzyszenie Papierników Polskich, Pl. Komuny Paryskiej 5a, 90-007 Łódź;
- 16) Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 17) Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice;
- 18) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa;
- 19) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa;
- 20) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami - Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa;
- 21) ABC Recykling S.A., ul. Gubińska 40, 66-600 Krosno Odrzańskie;
- 22) Stowarzyszenie Przemysłu Gumowego EKOLOGUMA, ul. Harcerska 30, 05-820 Piastów;
- 23) ELEKTROEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Hrubieszowska 6a, 01-209 Warszawa;
- 24) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Kolejowa 5/7, 01-217 Warszawa;
- 25) EL-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Faradaya 1, 03-233 Warszawa;
- 26) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Wolność 5 lok. 18, 01- 018 Warszawa;
- 27) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S., ul. Radzikowskiego 7, 31-315 Kraków;
- 28) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT, Ul. Połczyńska 116A, 01 – 304 Warszawa.

Natomiast uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

- 1) AE – Centrum;
- 2) Atmoterm S.A.;
- 3) Auraeko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- 4) Biosystem Elektrorecykling Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- 5) CECED Polska Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD;
- 6) CTC CLATRONIC Sp. z o.o.;
- 7) Elektro Eko Organizacja Odzysku Elektrycznego i Elektronicznego SA;

- 8) Europejska Platforma Recyklingu;
- 9) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 10) MAX DATA Sp. Z o.o.;
- 11) Marszałek Województwa Podkarpackiego;
- 12) Marszałek Województwa Świętokrzyskiego;
- 13) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska;
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 15) NTT System S.A.;
- 16) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 17) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 18) Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych;
- 19) Polski Związek Producentów i Producentów Przemysłu Oświetleniowego;
- 20) Pro-Ekol Organizacja Odzysku SA;
- 21) Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego;
- 22) Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego;
- 23) Urząd Wojewódzki w Gdańsku;
- 24) Warmińsko – Mazurski Urząd Wojewódzki;
- 25) Wojewoda Opolski;
- 26) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT;
- 27) Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego „Pol-Lighting”;
- 28) Związek Przedsiębiorstw Leasingowych;

Uwagi przedstawione przez przedsiębiorców w głównej mierze dotyczyły przedstawionych w art. 27 poziomów zbierania. Przedsiębiorcy nie zgadzali się na wprowadzenie tak wysokich poziomów zbierania już w pierwszym roku obowiązywania zmian, jak również podnosili niewykonalność takich poziomów zbierania. Wobec powyższego przeniesiono ustalenie poziomów zbierania do rozporządzenia, aby zapewnić większą elastyczność w określaniu poziomów zbierania.

Należy jednak podkreślić, że przedsiębiorcy mieli pełną świadomość obowiązków wynikających z dyrektywy 2002/96/WE już w 2005 r. i wówczas podkreślali, że będą realizowali obowiązek w zakresie zbierania, nawet gdy nie będą one zapisane wprost w ustawie. Spowodowało to na etapie prac parlamentarnych wykreślenie przepisów w tym

zakresie z przedłożenia rządowego. Rzeczywistość okazała się jednak zupełnie inna. Brak przepisu ustawowego spowodował brak zaangażowania ze strony przedsiębiorców.

Drugą grupą zgłaszanych uwag były wątpliwości dotyczące wprowadzonego obowiązku przeznaczania przez organizacje odzysku 10 % wpływów na edukację ekologiczną oraz określenia, co to jest edukacja ekologiczna. Przedsiębiorcy najczęściej wnosili o obniżenie pułapu przeznaczanych środków na edukację ekologiczną oraz przedstawiali swoje propozycje definicji edukacji. W związku z powyższym obniżono obowiązkową kwotę przychodów, które powinny być przeznaczone na edukację.

Trzecia znaczna grupa uwag dotyczyła obowiązku oznakowania wprowadzanego sprzętu znakiem określającym, kto dokonał wprowadzenia produktu na rynek. Przedsiębiorcy podnosili, że nie jest możliwe oznakowanie każdej sztuki sprzętu indywidualnym oznaczeniem, gdyż w wielu przypadkach sprzęt przez jedną firmę jest wysyłany do różnych krajów i nie są w stanie wprowadzać innego oznakowania na sprzęcie wysyłanym do Polski. Zmodyfikowano wobec powyższego przepis, ale nie jest możliwe jego wyeliminowanie ze względu na przepisy dyrektywy 2002/96/WE.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływy z tytułu opłat stanowią dochody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska.

Przepis ustanawiający opłaty produktowe za niedopełnienie obowiązku uzyskiwania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu znajduje się w obecnie obowiązującej ustawie. Jednakże nie określono obowiązku osiągnięcia poziomu zbierania oraz opłaty produktowej za niedopełnienie tego obowiązku. Trudno ocenić, jaki będzie rzeczywisty wpływ wprowadzonych zmian na funkcję przychodową funduszy ochrony środowiska. Określenie tego będzie możliwe dopiero w 2009 roku, w którym to wpłyną pierwsze opłaty produktowe. Oczekuje się, że dodatkowe opłaty produktowe za niewywiązanie się z obowiązku wpłyną na wzrost dochodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Przyczynią się najprawdopodobniej również do rozwoju przedsiębiorstw zainteresowanych przetwarzaniem odpadów.

Wprowadzając niniejsze przepisy przewiduje się oszczędność środków budżetowych przekazywanych na dofinansowanie działalności punktów zbierania zużytego sprzętu oraz zakładów przetwarzania zużytego sprzętu.

Projekt ustawy nie zakłada ani zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Proponowana regulacja nie będzie lub jedynie w niewielkim stopniu będzie niekorzystnie wpływać na zatrudnienie w przedsiębiorstwach wprowadzających sprzęt, w związku z koniecznością poniesienia przez wprowadzających sprzęt kosztów zagospodarowania zwiększonej ilości zebranego zużytego sprzętu. Należy jednak podkreślić, że wszelkie koszty, które zostaną nałożone na wprowadzających sprzęt, wynikają wprost z dyrektywy, a proponowana nowelizacja jest jedynie dopełnieniem jej transpozycji.

W wyniku wprowadzenia niniejszej regulacji należy spodziewać się ponadto wzrostu zatrudnienia u zbierających zużyty sprzęt, jak i w organizacjach odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Przyczyną wzrostu zatrudnienia w tych podmiotach będzie rozszerzenie ich obowiązków administracyjnych, które prawdopodobnie będą musiały być wykonywane w pewnej części przez nowych pracowników.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Szacowany wpływ przedmiotowej regulacji na polską gospodarkę będzie niewielki. Wprowadzenie obowiązkowego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych może wpłynąć na konkurencję pomiędzy organizacjami odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego ze względu na wprowadzane obowiązkowe poziomy zbierania zużytego sprzętu jak i zwiększone obowiązki w zakresie prowadzenia edukacji ekologicznej.

Wprowadzane zmiany do ustawy nie zmieniają jednak sytuacji w zakresie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw ponieważ ustanawiane przepisy są jednakowe zarówno dla przedsiębiorstw krajowych jak i zagranicznych.

Zdecydowanie pozytywnym czynnikiem wpływającym na gospodarkę jako całość będzie poprawa wykorzystania zasobów poprzez wzrost wtórnego wykorzystania materiałów wykorzystywanych do produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Niezależnie od powyższego przedmiotowa regulacja ogranicza koszty administracyjne dla wprowadzających sprzęt i organizacji odzysku z tytułu zmniejszenia obowiązków

sprawozdawczych. Zmniejszona zostanie częstotliwość przekazywania sprawozdań do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z zakresu zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Wprowadzone zostaną również ułatwienia przy rejestracji zagranicznych podmiotów wprowadzających sprzęt na polski rynek, co wpłynie na zmniejszenie biurokracji w prowadzeniu działalności gospodarczej.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Nie przewiduje się wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionów lub wpływ ten będzie nieznaczny.

7. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska

Oczekuje się, że akt prawny będzie miał istotny wpływ na ochronę środowiska, gdyż przyczyni się do zwiększenia ilości selektywnie zbieranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Ze względu na fakt, że selektywnie zbierane odpady będą przekazywane do zakładów przetwarzania, gdzie zostaną przetworzone w sposób pozwalający na jak największe wykorzystanie materiałów i substancji w produkcji kolejnych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, zostanie zminimalizowany wpływ substancji niebezpiecznych zawartych w sprzęcie, t.j. związków chlorowcoorganicznych, rtęci, kadmu, ołowiu, chromu sześciowartościowego, niklu, litu i in., na poszczególne komponenty środowiska (wody, powietrze, ziemię), jak również zmniejszy się zużycie surowców pierwotnych do produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego.